

ผลกระทบของคุณภาพรายงานทางการเงินที่มีต่อความได้เปรียบในการแข่งขันของวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย The Effect of Financial Reporting Quality on the Competitive Advantage of Small and Medium Enterprises in the Northeast of Thailand

อุมาวดี เดชธำรงค์¹ และ นารีรัตน์ ภักดีศิริวงษ์²

Umwadee Detthamrong¹ and Nareerat Phukdeesiriwong²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบของคุณภาพรายงานทางการเงินที่มีต่อความได้เปรียบในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย โดยใช้ความได้เปรียบในการแข่งขัน 4 ด้าน ประกอบด้วย ความเป็นผู้นำด้านต้นทุนต่ำ ความสามารถในการบริหารจัดการ ความสามารถในการทำกำไร และความเป็นผู้นำในธุรกิจ เป็นตัวแปรในการวัดความได้เปรียบในการแข่งขัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย จำนวน 400 ราย สุ่มตัวอย่างแบบง่าย และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล แบบสอบถามมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.79-0.85 และมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 0.87-0.91 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ และการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า คุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความทันเวลาและความสามารถในการเปรียบเทียบกันได้มีผลกระทบต่อความได้เปรียบในการแข่งขันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่าหากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีการจัดทำรายงานทางการเงินที่มีคุณภาพจะส่งผลให้มีความได้เปรียบในการแข่งขันสูงขึ้น

คำสำคัญ : คุณภาพรายงานทางการเงิน ; ความได้เปรียบในการแข่งขัน ; วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ABSTRACT

This study aims to investigate the effect of financial reporting quality on the competitive advantage of small and medium enterprises in the Northeast of Thailand by using 4 competitive advantages, namely low cost leadership, managerial capability, profit-making ability, and leadership in businesses as variables to measure the advantage in competition. A sample selected by simple random sampling used in the study was 400 entrepreneurs of small and medium-sized enterprises in the Northeast of Thailand. The instrument used in data collection was a questionnaire which had discrimination power values ranging between 0.79 and 0.85 and reliability values ranging between 0.87 and 0.91. Statistics used in data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, multiple correlation analysis and multiple regression analysis.

The results revealed that the financial reporting quality in the aspects of timeliness and comparability had a significant positive effect on the competitive advantage. It showed that if small and medium-sized enterprises have prepared the quality financial reports, it will result in a higher competitive advantage.

Keywords : Financial Reporting Quality ; Competitive Advantage ; Small and Medium Enterprises

^{1,2} อาจารย์ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ, Lecturer, Faculty of Business Administration, Chaiyaphum Rajabhat University

บทนำ

จำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprise: SMEs) ในประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 98.5 ของจำนวนวิสาหกิจทั้งหมดของประเทศ โดยกระจายตัวอยู่ในภาคการค้าส่งค้าปลีกมากที่สุด รองลงมาคือ ภาคการบริการ และภาคการผลิต ตามลำดับ ธุรกิจ SMEs ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีการประกอบกิจการที่หลากหลาย ทั้งภาคการผลิต การบริการ และการค้าส่งค้าปลีก ถึงแม้จะมีขนาดไม่ใหญ่นักแต่ทุก SMEs มีบทบาทสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ เพราะก่อให้เกิดการจ้างแรงงานในท้องถิ่น ลดการย้ายถิ่นไปยังเมืองหลวง (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2558) นอกจากการจ้างงานแล้ว SMEs ยังเป็นแหล่งวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลางให้กับกิจการขนาดใหญ่ เป็นแหล่งผลิตสินค้าเพื่อการบริโภคภายในประเทศเพื่อทดแทนปริมาณการนำเข้าสินค้า แต่ข้อจำกัดในการแข่งขันที่สำคัญของ SMEs คือ การจัดทำงบการเงินที่ยังไม่เป็นมาตรฐาน ทำให้ไม่สามารถสะท้อนผลการดำเนินงานที่แท้จริง สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์ (2559) ได้กำหนดกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน เพื่อวางแนวคิดที่เป็นพื้นฐานในการจัดทำและนำเสนอ งบการเงินแก่ผู้ใช้งบการเงินที่เป็นบุคคลภายนอก วัตถุประสงค์ทั่วไปของการรายงานทางการเงิน คือ การให้ข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับกิจการ จากการนำเสนอรายงานที่มีประโยชน์ต่อผู้ลงทุน ผู้ให้กู้ยืม หรือเจ้าหนี้อื่น ทั้งในปัจจุบันและในอนาคต เพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับการให้ทรัพยากรแก่กิจการ ดังนั้น หากผู้ประกอบการ SMEs มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจและมีการพัฒนาศักยภาพในการจัดทำรายงานทางการเงินที่มีประสิทธิภาพและมีความน่าเชื่อถือ จะสามารถนำธุรกิจไปสู่ความสำเร็จและบรรลุเป้าหมายในอนาคตที่ได้กำหนดไว้ (รุ่งรัตน์ รัชสมบัติ, อัครเดช ฉวีรักษ์ และไพฑูรย์ อินตะขัน, 2557) SMEs มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ ดังนั้น หากต้องการให้เศรษฐกิจของประเทศสามารถเติบโตได้อย่างยั่งยืน จึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนา SMEs ให้เป็นผู้ประกอบการที่มีศักยภาพในการบริหารงาน และมีขีดความสามารถในการแข่งขัน ความได้เปรียบในการแข่งขันเป็นการสร้างความสามารถที่แตกต่างเหนือกว่าคู่แข่ง และส่งผลให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีความได้เปรียบในการแข่งขันเหนือคู่แข่งอื่นในตลาด โดยการนำเสนอสิ่งที่มีคุณค่าแก่ลูกค้าอย่างสม่ำเสมอ

Porter (1985) ได้เสนอกลยุทธ์ทางการแข่งขันเพื่อสร้างความได้เปรียบเหนือคู่แข่งให้เกิดขึ้นจากความสามารถในการบริหารกิจการเพื่อสร้างความแตกต่างของผลิตภัณฑ์หรือบริการ การเป็น

ผู้นำด้านต้นทุนต่ำ ความสามารถในการทำกำไร และความเป็นผู้นำในธุรกิจ ความได้เปรียบในการแข่งขันเป็นสิ่งที่ทำให้องค์กรมีความแตกต่างจากผู้อื่น ซึ่งถือเป็นขีดความสามารถขององค์กร หากองค์กรต้องการสร้างความได้เปรียบอย่างยั่งยืนในการแข่งขัน องค์กรสามารถใช้ประโยชน์จากจุดแข็งภายในและโอกาสจากสภาพแวดล้อมภายนอก (สุนทรารักษ์ สุทธิจันทร์ และเมธา สุธีโรจน์, 2555) ซึ่งสอดคล้องกับ ฌักทรี วิลเลียมส์ (2553) ที่พบว่า ปัจจัยที่ทำให้ธุรกิจ SMEs ไม่สามารถดำเนินไปได้อย่างแข็งแกร่ง เกิดจากการขาดความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการทางการเงินที่เพียงพอ และการมีความเห็นว่ามีไม่มีความจำเป็นในการลงทุนในระบบบัญชี และการวิเคราะห์ทางการเงินที่ซับซ้อน อันส่งผลต่อไปยังการขาดคุณภาพของรายงานทางการเงิน และมีผลทำให้เกิดปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน อีกทั้งงบการเงินของบริษัทขนาดเล็กไม่ได้เผยแพร่สู่สาธารณชน กอปรกับคุณภาพรายงานทางการเงินของบริษัทขนาดเล็กมักได้รับผลกระทบจากวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับภาษีและเงินปันผล (Hoglund & Sundvik, 2016) และสอดคล้องกับ Houcine (2017) พบว่า การที่บริษัทมีการจัดทำรายงานทางการเงินที่มีคุณภาพ จะมีผลดีต่อการดำเนินงานในแง่ของการจัดสรรทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งส่งผลให้การตัดสินใจในการลงทุนของบริษัทดีขึ้น

จากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงผลกระทบของคุณภาพรายงานทางการเงินที่มีต่อความได้เปรียบในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย เนื่องจากธุรกิจ SMEs ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความเสียเปรียบในการแข่งขันหลายด้าน จากเดิมที่ต้องแข่งขันกับธุรกิจขนาดใหญ่ในพื้นที่แล้ว ยังต้องแข่งขันกับธุรกิจรายใหญ่ที่ขยายกิจการมาลงทุนในพื้นที่เพิ่มขึ้น และยังพบว่า งบการเงินยังไม่สะท้อนผลการดำเนินงานอย่างแท้จริง (คมสันต์ ศรีคงเพชร, 2556) อีกทั้งที่ผ่านมา ยังไม่พบว่ามีการศึกษาในประเด็นดังกล่าวในกลุ่ม SMEs นอกจากนี้ ข้อมูลทางการเงินถือเป็นเครื่องมือทางการบริหารที่มีความสำคัญ เพราะช่วยให้ผู้บริหารมีข้อมูลในการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้น การรายงานข้อมูลในงบการเงิน จำเป็นต้องมีลักษณะเชิงคุณภาพตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน จึงจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงินสำหรับการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจ

วัตถุประสงค์การวิจัย

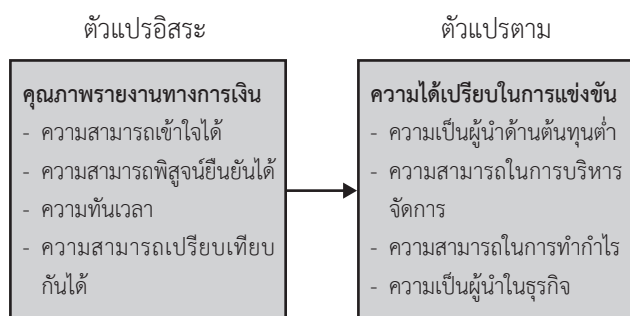
เพื่อศึกษาผลกระทบของคุณภาพรายงานทางการเงินที่มีต่อความได้เปรียบในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย

สมมติฐานการวิจัย

คุณภาพรายงานทางการเงินมีผลกระทบในทางบวกต่อความได้เปรียบในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย โดยมีตัวแปรซึ่งเป็นองค์ประกอบของคุณภาพรายงานทางการเงิน (Financial Reporting Quality) ซึ่งเป็นลักษณะเชิงคุณภาพ (สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2559) ประกอบด้วย ความสามารถเข้าใจได้ ความสามารถพิสูจน์ยืนยันได้ ความทันเวลา และความสามารถเปรียบเทียบกันได้ และตัวแปรความได้เปรียบในการแข่งขัน (Competitive Advantage) (Porter, 1985) ประกอบด้วย ความเป็นผู้นำด้านต้นทุนต่ำ (Low Cost) ความสามารถในการบริหารจัดการ (Managerial Capability) ความสามารถในการทำกำไร (Profitability) และความเป็นผู้นำในธุรกิจ (First Mover) สามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยได้ ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย จำนวน 677,788 ราย (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2558)

กลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย จำนวน 400 ราย ใช้สูตรในการคำนวณขนาดตัวอย่างเมื่อทราบจำนวนประชากรที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และความคลาดเคลื่อน

ในการประมาณค่าสัดส่วนเท่ากับร้อยละ 5 (กัลยา วาณิชยบัญชา, 2555)

$$n = \frac{NZ^2/4}{NE^2 + \left(\frac{Z^2}{4}\right)}$$

ใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยจำแนกตามจังหวัดดังนี้ ชั้นที่ 1 จำแนกวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย และกำหนดกลุ่มตัวอย่างวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทยตามสัดส่วน และ ชั้นที่ 2 สุ่มตัวอย่างจากชั้นที่ 1 โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการจับฉลากจากรายชื่อกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม (Questionnaire) ตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ใช้เกณฑ์การพิจารณาด้วยค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) มีค่า IOC เท่ากับ 0.91

จากนั้นผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) กับกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทยที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาความเหมาะสมของการใช้ภาษาในแบบสอบถาม และหาอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ (Discriminant Power) โดยใช้เทคนิค Item Total Correlation มีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.79-0.81 และความได้เปรียบในการแข่งขัน มีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.81-0.85 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ สมบัติ ท้ายเรือคำ (2552) ได้ศึกษาเรื่องระเบียบวิธีวิจัยสำหรับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เสนอว่าเกณฑ์การพิจารณาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม หากมีค่า 0.40 ขึ้นไป ถือว่ามีคุณภาพในระดับดีมาก

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยหาสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีของ Cronbach ซึ่งคุณภาพรายงานทางการเงิน มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาอยู่ระหว่าง 0.87-0.89 และความได้เปรียบในการแข่งขัน มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาอยู่ระหว่าง 0.90-0.91 ซึ่งสอดคล้องกับ สมบัติ ท้ายเรือคำ (2552) ที่ได้เสนอว่า เกณฑ์การพิจารณาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม หากมีค่า 0.40 ขึ้นไป ถือว่ามีคุณภาพแล้วแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 5 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) โดยครอบคลุมข้อมูลเกี่ยวกับ เพศ อายุ ประสบการณ์การทำงานในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ระดับการศึกษา และระดับตำแหน่ง

ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 5 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ โดยครอบคลุมข้อมูลรูปแบบธุรกิจ ประเภทกิจการ จำนวนพนักงานทั้งหมด มูลค่าสินทรัพย์ถาวร และระยะเวลาในการประกอบกิจการ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพรายงานทางการเงิน แบ่งเป็นคำถาม จำนวน 16 ข้อ โดยครอบคลุมเนื้อหา ดังนี้ ด้านความสามารถเปรียบเทียบกันได้ จำนวน 4 ข้อ เช่น กิจการกำหนดให้มีการนำเสนอรายงานทางการเงินในรูปแบบและภาษาที่ง่ายต่อความเข้าใจของผู้ใช้รายงานทุกกลุ่ม ด้านความสามารถพิสูจน์ยืนยันได้ จำนวน 4 ข้อ เช่น รายงานการเงินของกิจการสามารถช่วยในการคาดคะเนผลลัพธ์ เหตุการณ์ รวมทั้งให้ความเชื่อมั่นต่อการบริหารงานในอนาคตได้เป็นอย่างดี ด้านความทันเวลา จำนวน 4 ข้อ เช่น กิจการส่งเสริมให้นักบัญชี/การเงินนำเสนอรายงานทางการเงินที่มีความชัดเจน เชื่อถือได้ และทันเวลา และด้านความสามารถเข้าใจได้ จำนวน 4 ข้อ เช่น กิจการมุ่งเน้นให้นักบัญชี/การเงิน ทำรายงานทางการเงินที่สามารถเปรียบเทียบกันได้อย่างน่าเชื่อถือในแต่ละปีบัญชี ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ผู้วิจัยได้กำหนดระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับคุณภาพรายงานทางการเงิน และความสามารถเปรียบเทียบในการแข่งขันออกเป็น 5 ระดับ แล้วนำค่าคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามมาหาค่าเฉลี่ยโดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2553) ดังนี้

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความได้เปรียบในการแข่งขัน แบ่งเป็นคำถาม จำนวน 17 ข้อ โดยครอบคลุมเนื้อหา ดังนี้ ด้านความเป็นผู้นำด้านต้นทุนต่ำ จำนวน 4 ข้อ เช่น กิจการสนับสนุนให้มีการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานด้านความสามารถในการบริหารจัดการ จำนวน 4 ข้อ เช่น กิจการสามารถตอบสนองความต้องการสินค้าหรือบริการของลูกค้าที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้านความสามารถในการทำกำไร จำนวน 4 ข้อ เช่น กิจการมีการเพิ่มขึ้นของรายได้จากลูกค้ารายเดิมและรายใหม่ ตลาดใหม่ หรือบริการใหม่ๆ ที่ออกสู่ตลาด และด้านการความเป็นผู้นำในธุรกิจ จำนวน 5 ข้อ เช่น กิจการสามารถรักษาและขยายส่วนแบ่งทางการตลาดให้เพิ่มสูงขึ้น ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า อธิบายตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาดังนี้

UND แทนคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความสามารถเข้าใจได้ (Understandability)

VER แทนคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความสามารถพิสูจน์ยืนยันได้ (Verifiability)

TIM แทนคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความทันเวลา (Timeliness)

COM แทนคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความสามารถเปรียบเทียบกันได้ (Comparability)

CPA แทนความได้เปรียบในการแข่งขัน (Competitive Advantage)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดส่งแบบสอบถามด้วยจดหมายลงทะเบียน ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน ถึง 30 มิถุนายน 2559 จำนวน 400 ฉบับ เมื่อได้แบบสอบถามกลับคืนมา ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ของคำตอบ ส่วนแบบสอบถามที่ยังไม่ได้รับกลับคืนมา ได้ติดตามทางโทรศัพท์และดำเนินการส่งแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างอีกครั้ง ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาสมบูรณ์ จำนวน 146 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 36.50 ของจำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปยังกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งสอดคล้องกับ Aaker, Kumar & Day (2001) ที่เสนอว่า การส่งแบบสอบถามหากมีอัตราการตอบกลับอย่างน้อยร้อยละ 20 ถือว่าสามารถ ยอมรับได้ อย่างไรก็ตามผู้วิจัยถือว่าเป็นข้อจำกัดหนึ่งของการวิจัยในครั้งนี้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยใช้สถิติสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ และการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ

สรุปผลการวิจัย

1. ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุมากกว่า 40 ปี รองลงมา คือ อายุระหว่าง 30-35 ปี มีประสบการณ์ในการทำงานในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมากกว่า 9 ปี มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีมากที่สุด รองลงมาคือระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และพบว่า ส่วนใหญ่เป็นเจ้าของกิจการ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ ชาย	76	52.10
2. อายุ มากกว่า 40 ปี	55	37.70
3. ประสบการณ์ มากกว่า 9 ปี	46	31.50
4. ระดับการศึกษา ปริญญาตรี	82	56.20
5. ตำแหน่ง เจ้าของกิจการ	79	54.10

2. รูปแบบของ SMEs ส่วนใหญ่เป็นบริษัทจำกัดและประเภทกิจการให้บริการ มีจำนวนพนักงาน 1-15 คน มีมูลค่าสินทรัพย์ถาวรไม่เกิน 30 ล้านบาท และมีระยะเวลาในการประกอบกิจการ มากกว่า 9 ปี ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 รูปแบบวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
1. รูปแบบธุรกิจ บริษัทจำกัด	90	61.60
2. ประเภทกิจการ ให้บริการ	51	34.90
3. จำนวนพนักงาน 1-15 คน	80	54.80
4. มูลค่าสินทรัพย์ถาวร ไม่เกิน 30 ล้านบาท	91	62.30
5. ระยะเวลาในการประกอบกิจการ > 9 ปี	60	41.10

3. ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพรายงานทางการเงินโดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยความคิดเห็น ใน 3 ลำดับแรก

ได้แก่ ด้านความทันเวลา ด้านความสามารถพิสูจน์ยืนยันได้ และด้านความสามารถเปรียบเทียบกันได้ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพรายงานทางการเงิน

ตัวแปร	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
ความสามารถเข้าใจได้	3.94	0.53	มาก
ความสามารถพิสูจน์ยืนยันได้	3.98	0.72	มาก
ความทันเวลา	4.05	0.73	มาก
ความสามารถเปรียบเทียบกันได้	3.97	0.75	มาก
รวม	3.99	0.61	มาก

4. ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความได้เปรียบในการแข่งขันโดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นใน 3 ลำดับแรกได้แก่ ด้านความเป็นผู้นำในธุรกิจ ด้านความสามารถในการบริหารจัดการ และด้านความเป็นผู้นำด้านต้นทุนต่ำ ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความได้เปรียบในการแข่งขัน

ตัวแปร	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
ความเป็นผู้นำด้านต้นทุนต่ำ	3.89	0.69	มาก
ความสามารถในการบริหารจัดการ	3.90	0.73	มาก
ความสามารถในการทำกำไร	3.86	0.74	มาก
ความเป็นผู้นำในธุรกิจ	3.97	0.73	มาก
รวม	3.91	0.66	มาก

5. คุณภาพรายงานทางการเงินมีความสัมพันธ์กับความได้เปรียบในการแข่งขันในระดับสูง ดังตารางที่ 5 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพรายงานทางการเงินและความได้เปรียบในการแข่งขัน พบว่า คุณภาพรายงานทางการเงินมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความได้เปรียบในการแข่งขัน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.53-0.77 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูง ซึ่งอาจเกิดปัญหา Multicollinearity ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ทดสอบการเกิดปัญหา Multicollinearity โดยใช้ค่า VIF (Variance Inflation Factor) พบว่า ค่า VIF ของตัวแปรอิสระมีค่าอยู่ระหว่าง 2.66-3.09 แสดงว่า ตัวแปรอิสระไม่เกิดปัญหา เนื่องจากปัญหา Multicollinearity จะเกิดเมื่อค่า VIF มากกว่า 10 (Gujarati & Porter, 2008)

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพรายงานทางการเงินและความได้เปรียบในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย

ตัวแปร	CPA	UND	VER	TIM	COM	VIF
Mean	3.91	2.95	3.98	4.05	3.97	
S.D.	0.66	0.53	0.73	0.73	0.75	
CPA	-	0.65*	0.69*	0.73*	0.75*	
UND		-	0.72*	0.77*	0.69*	2.96
VER			-	0.72*	0.73*	2.79
TIM				-	0.72*	3.09
COM					-	2.66

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณแสดงดังตารางที่ 6 พบว่า ตัวแปรคุณภาพรายงานทางการเงินที่มีผลกระทบต่อความได้เปรียบในการแข่งขัน (CPA) ในทางบวกคือ ด้านความทันเวลา (TIM) และด้านความสามารถเปรียบเทียบกันได้ (COM) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับคุณภาพรายงานทางการเงิน ด้านความสามารถเข้าใจได้ (UND) ด้านความสามารถพิสูจน์ยืนยันได้ (VER) ไม่มีผลกระทบต่อความได้เปรียบในการแข่งขัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสามารถเขียนสมการพยากรณ์ผลกระทบของคุณภาพรายงานทางการเงินที่มีต่อความได้เปรียบในการแข่งขันโดยรวม ดังนี้

$$CPA = 0.74 + 0.29 TIM + 0.36 COM$$

จากสมการดังกล่าวสามารถแปลความหมายได้ว่า หากความทันเวลาเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้ความได้เปรียบในการแข่งขันเพิ่มขึ้น 0.29 หน่วย และหากความสามารถเปรียบเทียบกันได้เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้ความได้เปรียบในการแข่งขันเพิ่มขึ้น 0.36 หน่วย

ตารางที่ 6 การวิเคราะห์สมการถดถอยแบบพหุคูณระหว่างคุณภาพรายงานทางการเงินกับความได้เปรียบในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย

คุณภาพรายงานทางการเงิน	ความได้เปรียบในการแข่งขัน		t	Sig
	สัมประสิทธิ์ถดถอย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน		
ค่าคงที่	0.74	0.21	3.60*	.00
ความสามารถเข้าใจได้	0.01	0.11	0.06	.95
ความสามารถพิสูจน์ยืนยันได้	0.14	0.08	1.87	.06
ความทันเวลา	0.29	0.08	3.61*	.00
ความสามารถเปรียบเทียบกันได้	0.36	0.07	5.04*	.00
$R = 0.81, AdjR^2 = 0.65, SE = 0.40, F = 65.30$				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการ SMEs มีความคิดเห็นว่า คุณภาพรายงานทางการเงินมีผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันในทางบวก โดยตัวแปรที่มีผลกระทบคือ คุณภาพรายงานทางการเงินด้านความทันเวลา และความสามารถเปรียบเทียบกันได้

1. ความทันเวลา เป็นการจัดการอย่างไม่ชักช้า พร้อมทั้งจะช่วยตัดสินใจในปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้ งบการเงินที่องค์กรจัดทำจะต้องแสดงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในระยะเวลาบัญชีเดียว กับที่เกิดเหตุการณ์นั้น ท้นต่อการแก้ไขสถานการณ์ การที่ข้อมูลจะมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจ ผู้ใช้จะต้องได้รับข้อมูลดังกล่าวเมื่อข้อมูลนั้นอยู่ในความต้องการ ก่อนที่ข้อมูลดังกล่าวจะไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ประโยชน์ของข้อมูลต่อการตัดสินใจ จะลดลงตามเวลาที่ผ่านไป แต่ในขณะเดียวกันความทันเวลายังเป็นข้อจำกัดในเรื่องของคุณภาพของรายงานทางการเงิน หากองค์กรจัดทำรายงานทางการเงินโดยเน้นเรื่องของความเชื่อถือได้ของงบการเงินแล้ว องค์กรจะต้องรองจนกว่าจะสามารถรวบรวมข้อมูลได้อย่างแน่ชัดก่อนที่จะแสดงรายการในงบการเงิน เมื่อเป็นเช่นนั้นอาจจะทำให้การนำเสนอข้อมูลไม่ทันต่อเวลา และทำให้รายงานทางการเงินนั้นล้าสมัยจนไม่สามารถนำมาใช้ในการตัดสินใจได้ในทางตรงกันข้าม หากองค์กรรีบนำเสนอรายงานทางการเงินออกไปโดยไม่ไดรรวบรวมข้อมูลให้มีความน่าเชื่อถือเพียงพอ แม้จะทำให้การนำเสนอรายงานทางการเงินทันต่อเวลา แต่ความน่าเชื่อถือ

ของข้อมูลอาจลดลง ดังนั้น ความทันเวลาจะสามารถนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างสมบูรณ์และมีคุณค่าก็ต่อเมื่อรายงานทางการเงินนั้นประกอบไปด้วยข้อมูลที่เชื่อถือได้ถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับ ญัตติ ตันติเศรษฐ (2558) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของงบการเงินและประสิทธิภาพในการตัดสินใจของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่าคุณภาพของรายงานทางการเงินในด้านความทันเวลา มีความสัมพันธ์ในทางบวกต่อประสิทธิภาพในการตัดสินใจ ผู้ที่มีหน้าที่ในการจัดทำงบการเงินควรตระหนักถึงความสำคัญในการจัดทำงบการเงินให้มีคุณภาพมากขึ้น และควรมีการส่งเสริมให้พนักงานบัญชีเกิดความเชื่อมั่นอาชีพในการปฏิบัติงานและมีระบบสารสนเทศที่เหมาะสม เพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดทำงบการเงินของกิจการ สามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจมากขึ้น

2. ความสามารถเปรียบเทียบกันได้ จะเกิดประโยชน์และสามารถเพิ่มความสามารถในการแข่งขันให้สูงขึ้นได้ หากข้อมูลนั้นสามารถเปรียบเทียบได้กับข้อมูลที่คล้ายกันเกี่ยวกับองค์กรอื่น และสามารถเปรียบเทียบได้กับข้อมูลที่คล้ายกันเกี่ยวกับองค์กรเดียวกัน นั้นสำหรับรอบระยะเวลาอื่น หรือ ณ วันที่อื่น ผู้ใช้การเงินต้องสามารถเปรียบเทียบกันได้ทั้งในด้านการเปรียบเทียบย้อนหลังและการเปรียบเทียบระหว่างองค์กรภายในรอบระยะเวลาบัญชีที่แตกต่างกัน ดังนั้นรายงานทางการเงินต้องสามารถนำไปเปรียบเทียบกันได้ จึงจะเป็นข้อมูลที่ช่วยในการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อให้สามารถบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ มินท์ธิดา ถึงผิง, ศรีรุ่งรัตน์ สุดสมบูรณ์ และวิชญ์ สุमितสุวรรณ (2556) ได้ศึกษาผลกระทบของการปฏิบัติตามการบัญชีเชิงมืออาชีพที่มีต่อประสิทธิภาพการนำเสนอของงบการเงินของธุรกิจโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในประเทศไทย พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นตัวแทนจากธุรกิจโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนและบริษัท จดทะเบียนมีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับคุณภาพของรายงานทางการเงินด้านการเปรียบเทียบกันได้อยู่ในระดับมาก เนื่องจากประสิทธิภาพในการนำเสนอของงบการเงิน เป็นความสามารถในการแสดงข้อมูลฐานะทางการเงิน ผลการดำเนินงาน และกระแสเงินสดของกิจการที่ถูกต้องตามมาตรฐานการบัญชีที่เหมาะสม พร้อมกับเป็นการเปิดเผยข้อมูลที่จำเป็นในการนำไปใช้ในการตัดสินใจ ในการดำเนินธุรกิจในอนาคต นอกจากนี้งานวิจัยของ ญัตติ ตันติเศรษฐ (2558) พบว่า ความสามารถในการเปรียบเทียบกันได้มีความสัมพันธ์ในทางบวกต่อประสิทธิภาพในการตัดสินใจ การพัฒนาศักยภาพในความเป็นมืออาชีพของพนักงานให้โดดเด่นจะส่งผลดีต่อการจัดทำงบการเงิน ให้มีคุณภาพและ

ส่งผลดีต่อไปยังประสิทธิภาพในการตัดสินใจของผู้ใช้งบการเงิน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยมาศ เหลือล้น, กัญญมน วิทยากุมิ และวราพร เปรมพาณิชย์กุล (2556) ได้ศึกษาผลกระทบของคุณภาพรายงานทางการเงินที่มีต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจ SMEs ในจังหวัดสุรินทร์ พบว่า ความสามารถด้านการเปรียบเทียบกันได้ มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการตัดสินใจ การวางแผนการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพส่งผลให้เกิดการพัฒนาทางธุรกิจอย่างต่อเนื่องและส่งผลให้กิจการประสบความสำเร็จในการดำเนินงานอย่างยั่งยืนต่อไป

ในปัจจุบันพบว่า จำนวน SMEs ในประเทศไทยมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น เป็นวิสาหกิจที่มีความคล่องตัวและความยืดหยุ่นในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมทางการแข่งขัน อีกทั้ง SMEs ยังเป็นองค์กรธุรกิจที่มีส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ ส่งผลให้ SMEs มีความต้องการใช้การเงินเพื่อประโยชน์ในการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น จากการวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการ SMEs มีความเห็นว่า คุณภาพรายงานทางการเงินมีผลกระทบต่อความได้เปรียบในการแข่งขันในทางบวก โดยตัวแปรที่มีผลกระทบคือ คุณภาพรายงานทางการเงินด้านความทันเวลา และด้านความสามารถเปรียบเทียบกันได้ ผลที่ได้จากการวิจัยสามารถนำไปใช้ในการกำหนดวิสัยทัศน์ กลยุทธ์ และนโยบายในการวางแผนการดำเนินงานทางด้านการจัดทำรายงานทางการเงินของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อก่อให้เกิดความได้เปรียบในการแข่งขันภายใต้สภาวะเศรษฐกิจและสภาพแวดล้อมทางการแข่งขันที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และสามารถรักษาความสามารถดังกล่าวไว้ให้อยู่กับองค์กรได้ในระยะยาว

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรให้ความสำคัญกับการจัดทำรายงานทางการเงินให้มีคุณภาพอยู่เสมอ โดยเฉพาะในด้านความทันเวลา และความสามารถเปรียบเทียบกันได้ เนื่องจากเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลในทางบวกต่อความได้เปรียบในการแข่งขันขององค์กร ทำให้องค์กรสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในการดำเนินงาน และส่งผลให้ขีดความสามารถในการแข่งขันขององค์กรสูงขึ้น

2. ควรศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานที่อาจส่งผลกระทบต่อการจัดทำรายงานทางการเงินที่มีคุณภาพด้านความทันเวลา และความสามารถเปรียบเทียบกันได้ เพื่อนำมาปรับปรุงพัฒนากระบวนการและวิธีการจัดทำรายงานทางการเงินให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. งานวิจัยในอนาคต การเก็บรวบรวมข้อมูลควรใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ที่มีหน้าที่ในการจัดทำรายงานทางการเงินเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียด ครบถ้วน และตรงประเด็นมากขึ้น รวมถึงอาจได้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการนำไปใช้วางแผนการจัดทำรายงานทางการเงินให้มีคุณภาพมากขึ้น

2. ควรศึกษาตัวแปรอิสระอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ในการทดสอบผลกระทบของคุณภาพรายงานทางการเงินที่มีต่อความสามารถในการแข่งขัน

3. ควรเปลี่ยนกลุ่มตัวอย่างจากกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เป็นกลุ่มวิสาหกิจขนาดใหญ่ วิสาหกิจชุมชน หรือบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เนื่องจากลักษณะและรูปแบบในการดำเนินงานที่แตกต่างกัน

4. ควรกำหนดตัวแปรควบคุมในการวิจัยครั้งต่อไป เช่น ขนาดของ SMEs ภาระหนี้สิน เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2555). สถิติสำหรับงานวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : ธรรมสาร.
- คมสันต์ ศรีคงเพชร. (2556). SMEs อีสานกับความจำเป็นที่ต้องปรับตัว. สืบค้นเมื่อ ตุลาคม 2560, จาก https://www.bot.or.th/Thai/MonetaryPolicy/NorthEastern/DocLib_Research/02-SMEs%20NE.pdf.
- ณภัทร วิไลสกุลยง. (2553). ความแข็งแกร่งทางการเงินของธุรกิจ SMEs. *For Quality Magazine*, 17(151), 77-79.
- ณัฐวุฒิ ตันติเศรษฐ. (2558). ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของงบการเงินและประสิทธิภาพในการตัดสินใจของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. *วารสารบริหารธุรกิจศรีนครินทรวิโรฒ*, 6(2), 20-35.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ปิยมาศ เหลือกลิ่น, กัญญมน วิทยากุล และ วราพร เปรมพาดิษย์กุล. (2556). ผลกระทบของคุณภาพรายงานทางการเงินที่มีต่อประสิทธิภาพการตัดสินใจของธุรกิจ SMEs ในจังหวัดสุรินทร์. *วารสารการบัญชีและการจัดการ*, 5(4), 78-87.
- มินท์ธิดา ถึงฝั่ง, ศรีรุ่งรัตน์ สุดสมบูรณ์ และ วิษณุ สมิตสุวรรณ. (2556). ผลกระทบของการปฏิบัติทางการบัญชีเชิงมีอาชีวะที่มีต่อประสิทธิภาพการนำเสนอของงบการเงินของธุรกิจโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในประเทศไทย. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 32(6), 14-25.
- รุ่งรัศมี รัชสมบัติ, อัครเดช ณวิรัช และไพฑูรย์ อินตะขันธ์. (2557). ผลกระทบของความรู้ทางการบัญชีสมัยใหม่ที่มีต่อ ประสิทธิภาพรายงานทางการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 33(2), 107-116.
- สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2559). กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน (ปรับปรุง 2558). สืบค้นเมื่อ มิถุนายน 2559, จาก http://www.fap.or.th/images/column_1450924281/Framework.pdf.
- สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2552). ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 3. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2558). สถานการณ์ SMEs ประเทศไทย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. สืบค้นเมื่อ มิถุนายน 2558, จาก <http://www.sme.go.th/Documents/2553/mp/sme-indentity/Northeastern.pdf>.
- สุนทรารักษ์ สุทธิจันทร์ และเมธา สุธีโรจน์. (2555). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความได้เปรียบในการแข่งขันของอุตสาหกรรมส่งออกอัญมณีและเครื่องประดับในประเทศไทย. *วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม*, 2(2), 39-45.
- Aaker, D. A., Kumar, V. & Day, G. S. (2001). *Marketing research*. New Jersey : John Wiley and Sons, Inc.
- Gujarati, D. N. & Porter, D. C. (2008). *Basic econometrics*. Singapore : McGraw-Hill.
- Hoglund, H. & Sundvik, D. (2016). Financial reporting quality and outsourcing of accounting tasks: Evidence from small private firms. *Advances in Accounting*, 35, 125-134.

- Houcine, A. (2017). The effect of financial reporting quality on corporate investment efficiency: Evidence from the Tunisian stock market. *Research in International Business and Finance*, 42, 321-337.
- Porter, M. E. (1985). *Competitive advantage*. New York : Free Press.

Translated Thai References

- Federation of Accounting Professions under the Royal Patronage of His Majesty the King. (2016). *Conceptual Framework for Financial Reporting Quality (rev., 2015)*. Retrieved June 2016, from http://www.fap.or.th/images/column_1450924281/Framework.pdf. [in Thai]
- Luealon, P., Withayaphum, K., & Premphanichnukul, V. (2013). The effects of financial reporting quality on decision making efficiency of small and medium enterprises business (SMEs) in Surin province of Thailand. *Journal of Accountancy and Management*, 5(4), 78-87. [in Thai]
- Office of Small and Medium Enterprise Promotion. (2015). *The SMEs Situation in Northeast of Thailand*. Retrieved June 2015, from <http://www.sme.go.th/Documents/2553/mp/sme-identity/Northeastern.pdf>. [in Thai]
- Ratchasombat, R., Chaveerug, A. & Intakhan, P. (2014). The effect of modern accounting knowledge on financial reporting efficiency of small and medium-sized enterprises (SMEs) in the Northeast. *Journal of Humanities and Social Sciences, Mahasarakham University*, 33(2), 107-116. [in Thai]
- Srihongpetch, K. (2013). *Northeastern SMEs and the Need of Adaptation*. Retrieved October 2017, from https://www.bot.or.th/Thai/MonetaryPolicy/NorthEastern/DocLib_Research/02-SMEs%20NE.pdf. [in Thai]
- Srisa-aad, B. (2010). *Introduction to research* (8th Ed.). Bangkok : Suwiriyan Publisher. [In Thai]
- Sutthichan, S. & Sutheeraroj, M. (2012). Factors affecting competitive advantage of gem and jewelry export industries in Thailand. *Nakhon Phanom University Journal*, 2(2), 39-45. [in Thai]
- Thairuakham, S. (2009). *Research methodology for humanities and socialSciences*. Mahasarakham: Mahasarakham university printing. [in Thai]
- Thuengfang, M., Sudsomboon, S. & Sumitsavan, V. (2013). Effects of professional accounting practice on financial statement presentation efficiency of private vocational school business in Thailand. *Journal of Humanities and Social Sciences, Mahasarakham University*, 32(6), 14-25. [in Thai]
- Tontiset, N. (2015). The factors affecting of quality of financial statement and decision making effectiveness of listed companies in the Stock Exchange of Thailand. *Srinakharinwirot Business Journal*, 6(2), 20-35. [in Thai]
- Vanichbuncha, K. (2012). *Statistics for research*. (6th Ed.). Bangkok : Thammasan. [in Thai]
- Wilaisakulyong, N. (2010). The financial strength of the SMEs' business. *For Quality Magazine*, 17(151), 77-79. [in Thai]